

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

42. P-1944/2022

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Lukšiću, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Stipo Grubišić, Dugo Selo, Vladimira Nazora 53. OIB:79295252032, koga zastupa punomoćnik Vladimir Vujičić, odvjetnik u Visu, Ivana Farolfija 38, protiv tuženika DULEX - društvo s ograničenom odgovornošću, proizvodnja, trgovina i usluge – u stečaju, Ludbreg, Frankopanska 81, OIB: 09818079505, koga zastupa Marija Domijan, stečajna upraviteljica u Prelogu, Sajmišna 8, a koju zastupa punomoćnik Marko Golubić, odvjetnik u Koprivnici, Frana Galovića 7, radi utvrđenja postojanja novčane tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 1. prosinca 2022. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti punomoćnika tuženika, s danom objave 11. siječnja 2023.

p r e s u d i o j e

Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja.

1. Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja Grubišić Stipo, Dugo Selo, Vladimira Nazora 53 OIB: 79295252032 prema tuženiku DULEX - d.o.o. u stečaju Frankopanska 81. LUDBREG OIB: 09818079505 u iznosu od 84.457,32 eur/606.205,68 kn¹, tražbina II višeg isplatnog reda.

2. Nalaže se tuženiku DULEX - d.o.o. u stečaju Frankopanska 81. LUDBREG OIB: 09818079505 da tužitelju Grubišić Stipo, Dugo Selo, Vladimira Nazora 53 OIB: 79295252032 naknadi trošak ovog postupka, u iznosu od 10.316,54 eur/77.730,00 kn¹ u roku od 8 dana zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na iznos tog troška od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koju propisuje članak 29. ZOO-a uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

III Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.327,23 eur/10.000,00 kn¹.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja (ovrhovoditelja) javni bilježnik Anica Hukelj iz Zagreb, Mrazovićeve 6/I, donio je rješenje o ovrsi, poslovni broj Ovr-623/2008 dana 27. ožujka 2008. u kojem je naloženo tuženiku DULEX d.o.o., Ludbreg, Frankopanska 81, platiti tužitelju STIPO GRUBIŠIĆ, vl. Građ. obrta JAPAN-GRADNJA, Dugo Selo, V. Nazora 53, iznos od 237.327,58 kn, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana dospjeća tražbine pa do plateža i troškove postupka, time da je uz prijedlog za ovrhu ovrhovoditelj dostavio račune broj 51/2006 od dana 28. prosinca 2006. na iznos od 215.826,30 kn (list 3 spisa), račun broj 52/2006 od dana 29. prosinca 2006., na iznos od 21.501,28 kn (list 4 spisa).

2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik (ovršnik) je pravodobno izjavio prigovor te je sud temeljem članka 54. stavak 1. i 2. Ovršnog zakona rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga.

3. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi tuženik navodi da osporava utemeljenost i postojanje tražbine za koju je određena ovrha, te navodi da je među strankama ugovoreno prebijanje međusobnih tražbina, time da je u prigovoru naveo da tuženik ima tražbinu prema ovrhovoditelju u iznosu od 590.000,00 kn, ali nije dostavio dokaz za takve tvrdnje.

4. Očitujući se na navode iz prigovora tužitelj je u svom očitovanju od dana 28. siječnja 2009. naveo da je tužitelj ispostavio račun broj 51/2006. od 28. prosinca 2006. za izvršene građevinske radove, na građevinskom objektu METRO Osijek ugradba betona u sloju 18 mm sa navlačenjem Durocolora u površini od 8.087,20 1 m² po cijeni od 19,00 kn za 1 m², te ugradnja betona površine od 1.550 m² po cijeni od 15,00 kn m², temeljem narudžbenice br.57/12-06, te račun broj 52/2006 od 29. prosinca 2006. ispostavio za izvršene građevinske radove na objektu KERESTINEC, betoniranje podloge u površini od 982 m² po cijeni od 12,00 kn za 1m² te pumpanje betona 146 m³ po cijeni od 40,00 kn za m³, a na temelju narudžbenice br.48/11-06, a u odnosu na navode prigovora vezano za potraživanje tuženika, tužitelj je naveo da tuženika nema dokaza o svojim navodima.

5. Očitujući se na navode tužitelja, tuženik je na ročištu održanom dana 27. svibnja 2009. tuženik je dostavio Presliku saldakonti kartice, presliku prijamne knjige od dana 8. siječnja 2008. (list 22 spisa) time da se iz prijamne knjige ne može utvrditi koje pismeno je tuženik dostavio tužitelju, a na ročištu je tuženik naveo da je dostavio svoj izvadak iz poslovnih knjiga (list 21 spisa) iz koje proizlazi da je tuženik u svoje knjigovodstvo uveo utužene račune tužitelja, te je naveo da je dostavio KOMPENZACIJU-PRIJEBOJ na iznos od 906.594,68 kn, te predložio da su izvede dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika na okolnost da je predmetni dug podmiren kompenzacijom kao i da se provede financijsko vještačenje na okolnost da li je dug podmiren kompenzacijom.

6. Očitujući se na navode tuženika, u podnesku od dana 04. kolovoza 2009. tužitelj je osporio navode tuženika, te naveo da su svi računi koje je izdavao tužitelj za obavljanje radova umanjani za iznos najamnine, te obrazložio na kojem gradilištu je ručno obavio betoniranje podloge na građevinskim objektima za koje je bila ugovorena i isplaćena

prosječna cijena od 20,75 kn /m², te gdje je tužitelj obavio betoniranje podloge sa iznajmljenim strojem od tuženika, čime obrazlaže umanjivanje utuženih računa, time da je uz podnesak dostavio presliku računa broj 168712-07 od dana 01. prosinca 2007. za koji tuženik tvrdi da je izdan za najam finišera i iznosu od 594.750,00 kn (list 28 spisa) time da iz Obračuna KOMPENZACIJE PRIJEBOJ na iznos od 906.594,68 kn, (list 23 spisa ponovo list 108 spisa), proizlazi da je tuženik u taj obračun stavio samo dio računa u iznosu od 252.037,24 kn, pa nije jasno ustvari koji iznos tuženik stavlja u prijeboj, iznos od 594.750,00 kn iz prigovora, ili 252.037,24 kn koji je naveden u obračunu. Isto tako, tužitelj je uz podnesak dostavio narudžbenice tuženika (list 29 -88 spisa), a na ročištu održanom dana 24. studenog 2009. dostavljeni su računi (list 93-115 spisa) i Vještački nalaz od 21. listopada 2009. (list 116-118 spisa).

7. U odnosu na dostavljeni račun, tužitelj je naveo da tražbina po računu broj br.168/12-07. od 1. prosinca 2007., a koji se odnosi na najam stroja u vlasništvu tuženika, a za izvedbu betoniranja za 130.000.00 m² po cijeni od 3,75 kn za 1 m², ne postoji, budući daje među strankama bilo dogovoreno, i to na prijedlog tuženika, da se svi računi koje je izdavao tužitelj za obavljene radove umanjuju za iznos najamnine, a što je u računima koji su predmet ove tužbe i učinjeno.

8. Isto tako, u citiranom podnesku tužitelj je naveo da osporava iznose na ime naknade štete specificirane prema obavijestima o knjiženju jer tužitelj nije prouzročio nikakvu štetu tuženiku, te istaknuo prigovor zastare potraživanja. Kod izvođenja građevinskih radova na predmetnim građevinskim objektima tužitelj je betonirao podlogu, dok je tuženik radio završni sloj glazuru. Tvrdnje tuženika daje šteta nastala zbog neravno izvedene podloge na objektima BETEX u Belici, KB u Sračincu. Metro u Zadru i TIM MONT u Ludbregu je netočna, jer ukoliko bi podloga bila neravna tuženik bi morao odmah reklamirati radove i tražiti popravak prije nego li se beton stvrdne, u protivnom tuženik ne bi mogao nastaviti betoniranje završnog sloja. Eventualne neravnine koje bi se kasnije utvrdile mogu poticati jedino od nestručno izvedenog betoniranja završnog sloja- glazure od strane tuženika prigodom rada stroja i radnika po svježem betonu.

9. Tužitelj jednako tako osporava i tvrdnje tuženika o nastaloj šteti zbog prskanja betona po panelima, budući da je tuženik izvodio završne radove pa su prskanje panela mogli izvršiti i njegovi radnici. Daje tužitelj na objektima Metro Jankomir i PEVEC u Koprivnici prigodom betoniranja podloge pošpricao betonom panele tuženik je to morao odmah reklamirati i tražiti da se paneli očiste, te o tome sačiniti zapisnik, što nije učinjeno ni u jednom od ova dva slučaja, kao i da je tuženik je kao naručitelj radova morao odmah reklamirati nedostatke i tražiti da se nedostaci otklone te o tome sačiniti zapisnik, niti u jednom od gore navedenih slučajeva nije bilo nikakve reklamacije na licu mjesta iako je tuženik nastavio s radovima i izbetonirao završne slojeve, kao i da je tuženik platio sve izvedene radove za gore navedene objekte po ispostavljenim računima od strane tužitelja bez ijedne primjedbe, slijedom čega tužitelj smatra da je smatra da je tuženik naknadno teretio tužitelja kako bi umanjio svoj dug i to nakon što je došlo do raskida poslovne suradnje i pokretanja prisilne naplate.

10. Isto tako, u podnesku od dana 10. veljače 2010. tužitelj je dopunio svoje navode vezano za osporavanje citiranog računa, te da nije ni logično da bi tuženik platio puni iznos cijene, a zatim od tužitelja tražio povrat tog istog iznosa koji bi se odnosio na najam stroja, da je u predmetu br. P-772/08. koji se vodio na Trgovačkom sudu u Varaždinu donio je presudu kojom je usvojen tužbeni zahtjev u cijelosti, dok je tuženik u cijelosti odbijen s prigovorom

kompensacije, (presuda u prilogu list 125-128 spisa) slijedom čega smatra da je neosnovan prigovor kompensacije, naravno ukoliko je iznos istaknut za kompensaciju iznos naveden u citiranom računu. Nadalje, tužitelj je u svom podnesku naveo da osporava račune koje je tuženik dostavio uz KOMPENZACIJU-PRIJEBOJ i to računa broj br. 154/12-07 u iznosu od 9.150,00 kn; rn.br. 159/12-07 u iznosu od 152.988,00 kn i rn. br. 169/12-07 u iznosu od 8.235,00 kn, svi od 20. prosinca 2007., iz razloga što tužitelj navodi da smatra da ih je tuženik ispostavio kako bi umanjio svoj dug prema tužitelju nakon što je došlo do raskida poslovne suradnje, kao i račun broj br.171/12-07 od 20. prosinca 2007. u iznosu od 53.251,78, a koji se odnosi na vibrator ručni, iglu, vibroletvu motornu i električnu, te helikopter moskito, budući da su predmetne stvari bile kod tužitelja na skladištu za vrijeme izvođenja radova na ovom terenu, a koje tuženik nije preuzeo od tužitelja, te da mu stoje mu na raspolaganju.

11. Na ročištu održanom dana 13. svibnja 2010. tužitelj je u spis dostavio kopiju presude Trgovačkog suda u Varaždinu br. P-811/08 od 10. ožujka 2010. između istih stranaka a radi naplate novčane tražbine u iznos od 218.430,17 kn kojom je održan na snazi platni nalog za iznos glavnice dok je odbijen s dijelom tužbenog zahtjeva za dio troškova ovrhe te je tuženik obvezan na platež parničnih troškova, time da tužitelj navodi da je tuženik isti prigovor kompensacije isticao tijekom tog postupka time da je sud odbio prigovore vezane za kompensaciju tražbine tužitelja i tuženika (list 135-138 spisa), time da je određeno vještačenje po vještaku financijske struke.

12. U Izvješću o vještačenju iz kolovoza 2010.g. proizlazi da je vještak Mr. Ivica Magić izvršio uvid u dokumentaciju stranaka, račune, narudžbenice, prekontrolirao obračun izvršenih radova, nakon čega je dao svoje mišljenje u kojem ukratko navodi da vezano za račun na koje se tuženik poziva, a posebno da se radi o najmu stroja finišera u vlasništvu tuženika, nema nikakvog priloga po kojem osnovu i za koliku cijenu je stroj dan na korištenje tužitelju i da li je uopće tužitelj sa istim izvodio radove, niti ostali navedeni računi nisu ničim dokazani kao osnovani, tuženik nije dostavio bilo kakove dokumente temeljem kojih su isti izdani. Ukupan iznos navedenih računa u Izjavi o kompensaciji na koje se tuženik poziva su u iznosu 474.662,02 kn, da sve obavijesti o knjiženju koje navodi tuženik i svi ispostavljeni računi navedeni u Izjavi o kompensaciji nose isti datum 31.12.2007 g. neovisno o mogućem nastanku poslovnog događaja odnosno nastanka obveze, time da je razlika u cijeni po m² izvedenih radova betoniranja ručno 20,15 kn - strojno 11,27 kn = 8,27 kn, ukazuje na mogućnost da je tuženik kod ugovaranja upravo smanjio cijenu po m² za moguću cijenu korištenja stroja finišera, a koje radove je izvodio sa tužiteljem.

13. Nadalje, vještak u svom mišljenju navodi da je nesporno da je tužitelj sve navedene radove za tuženika izveo i to po računima koje tuženik navodi u svojoj kompensaciji i koja se ovdje ukazuje spornom te je priznao da potraživanje tužitelja po utuženim računima nije prema njemu podmireno, pa čak i u slučaju da se djelomično prizna kompensacija po priloženim obavijestima o knjiženju ("OK"), slijedom čega je vještak mišljenja da je osnovano utuženo potraživanje tužitelja u ovom sudskom sporu i to po rn 51/2006 na iznos 215.826,30 kn i po rn 52/2006 na iznos 21.501,28 k, ili ukupno 237.327,58 kn.

14. Podneskom od 13. rujna 2010. punomoćnik tužitelja izvijestio je sud da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, a podneskom od 28. listopada 2010. tuženik je osporio nalaz vještaka, te naveo da pismeni ugovor o najmu stroja nije sastavljen, ali je između stranaka bila dogovorena cijena radova i to posebno za radove koji su izvođeni ručno, a posebice za radove izvođene strojem, time da je na ročištu predao podnesak kojim detaljno

obrazlaže osporavanje nalaza vještaka, te dostavio dokumentaciju u kojoj dokazuje osporavanje (list 163-205-spisa).

15. Očitujući se na prigovor tuženika u svom očitovanju od 13. prosinca 2010. vještak je naveo da budući da se radi o značajnim iznosima iza kojih bi trebali biti i kvantificirani isto takvi poslovi, neuvjerljiv je istaknuti zahtjev i navod tuženika da se posao obavljao bez ugovora ili narudžbenice, bez definiranja osnovnih elemenata cijene, lokacija izvođenja i vremena izvođenja radova, a sve da će se naknadno dogovoriti i fakturirati. Osim toga zakon je jasan kada se, na temelju kojih dokumenata i u kojem roku treba ispostaviti račun za obavljeni posao. Nadalje iz pregleda ispostavljenih računa investitorima, vidljivo je da je tuženik koristio usluge betoniranja podloga ovdje tužitelja, a da je predavao račune sa cjelokupno izvršenim poslom, dakle završene podove, time da je račun tuženika osporen i donesenom prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Varaždinu broj II P-772/08-22.

16. Nadalje, vještak u svom očitovanju navodi da je naveo dokumente temeljem kojih je proveo vještačenje, a iz sudskog spisa proizlazi da je tužitelj suprotno navodima tuženika osporio sve navode iz spomenute kompenzacije pa tako i navedene OK., time da je kod Trgovačkog suda u Varaždinu vođen sudski postupak između ovdje navedenih stranaka te je donesena prvostupanjska presuda posl. broj II P-772/08-22, prema kojoj je tuženik odbijen sa postojanjem prijeboja na koji se tuženik poziva, te da se osporavaju navedena potraživanja i to po osnovi najma stroja - finišera po računu br. 168/12-07, za radove na odmorištu na autocesti po računu br. 154/12-07, te za radove na gimnaziji u Koprivnici po računu br. 159/12-07, za nabavu aditiva po računu br. 169/12-07, za strojeve po računu br. 171/12-07, obavijesti o knjiženju, a na što se sve tuženik poziva i u ovom sudskom postupku (list 125-129 spisa), te zaključno navodi da vještak u cijelosti ostaje kod prethodno danog Mišljenja, time da se mijenja t. 3 i ista glasi "Glede računa na koje se tuženik poziva, tuženik nema nikakvog priloga niti pisanih dokaza po kojem osnovu i za koliku cijenu je stroj dan na korištenje.", a uz dopunu nalaza i mišljenja u spis je dostavljena dokumentacija na kojoj vještak temelji svoj nalaz i mišljenje.

17. Nakon dostave dopune nalaza i mišljenja punomoćnik tužitelja je naveo da nema primjedbi ni prigovora i smatra da je dokazano da su neosnovani navodi tuženika, dok je tuženik ustrajao u osporavanju, te priložio dokumentaciju na kojoj temelji svoje osporavanje (list 299-333 spisa).

18. Na ročištu održanom dana 21. travnja 2011. punomoćnik tuženika predložio je da se saslušaju svjedoci-osobe koje su bile nadzorni inženjeri na pojedinom gradilištu kao i izvođači radova, kako je to naznačeno u podnesku od 11. travnja 2011., a tužitelj se protivio izvođenju tog dokaza iz razloga što smatra da su radovi obavljeni, da nije bilo primjedbi na obavljene radove, te ne zna na koju okolnost bi se trebalo saslušati svjedoke, te je naveo da je prigovor kompenzacije već otklonjen u ovom postupku obzirom je provedeno financijsko vještačenje, a računi za gradilišta koja tuženik spominje plaćeni su ranije i nisu predmet ovog postupka. Odlučujući o dokaznom prijedlogu tuženika sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem osoba naznačenih u podnesku od 11. travnja 2011. svjedok iz razloga što sud smatra da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno, obzirom je predmet ovog spora potraživanje tužitelja s osnova računa za izvedene radove, kao i prigovor kompenzacije tuženika, time da je u spis dostavljena sva dokumentacija vezana za poslovne odnose tužitelja i tuženika, temeljem koje je provedeno financijsko vještačenje.

19. Predmet ovog postupka je tražbina tužitelja s osnova računa broj 51/2006 od dana 28. prosinca 2006. na iznos od 215.826,30 kn (list 3 spisa), račun broj 52/2006 od dana 29. prosinca 2006. na iznos od 21.501,28 kn (list 4 spisa) za radove koji su izvedeni temeljem narudžbenice tuženika broj br. 46/10-06 na iznos od 215.826,30 kn koju je ispostavio tuženik (list 29 spisa), kao i narudžbenice broj 57/11.06. na iznos od 21.501,28 kn, a što je sud utvrdio uvidom u narudžbenice i račune, te je sud u prvom postupku odlučivao o tužbenom zahtjevu tužitelja, te je odlučio o platnom nalogu iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika.

20. Obrazlažući slijed dokaza u prvom postupku sud je izvršio uvid u presudu broj P-772/08-22 od 09. prosinca 2009. sud je utvrdio da je u tom postupku tuženik već istaknuo prigovor kompenzacije, ali da je s njim odbijen, iz razloga što su fakture umanjene na ime najamnina za finišere, koji strojevi su u vlasništvu tuženika, zbog čega je neosnovan račun tuženika broj 68/12-06 od 01. prosinca 2007. na iznos od 594.750,00 kn. (list 128 spisa).

21. Nadalje, tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Nalaz i mišljenje vještaka, u kojem je vještak naznačio da vezano za račune na koje se tuženik poziva, a posebno da se radi o najmu stroja finišera u vlasništvu tuženika, nema nikakvog priloga po kojem osnovu i za koliku cijenu je stroj dat na korištenje tužitelju i da li je uopće tužitelj sa istim izvodio radove, niti ostali navedeni računi nisu ničim dokazani kao osnovani, te tuženik nije dostavio bilo kakve dokumente temeljem kojih su isti izdani. Ukupan iznos navedenih računa u Izjavi o kompenzaciji na koje se tuženik poziva je 474.662,02 kn, sve obavijesti o knjiženju koje navodi tuženik i svi ispostavljeni računi navedeni u Izjavi o kompenzaciji nose isti datum 31.12.2007 g. neovisno o mogućem nastanku poslovnog događaja, odnosno nastanka obveze, time da je razlika u cijeni po m² izvedenih radova betoniranja ručno 20,15 kn - strojno 11,27 kn = 8,27 kn, te vještak ukazuje na mogućnost da je tuženik kod ugovaranja upravo smanjio cijenu po m² za moguću cijenu korištenja stroja finišera, a koje radove je izvodio sa tužiteljem. Nadalje, vještak u svom mišljenju navodi da je nesporno da je tužitelj sve navedene radove za tuženika izveo, a po računima koje tuženik navodi u svojoj kompenzaciji i koja se ovdje ukazuje spornom i priznao da potraživanje tužitelja po utuženim računima nije prema njemu podmireno, pa čak i u slučaju da se djelomično prizna kompenzacija po priloženim obavijestima o knjiženju ("OK"), slijedom čega je vještak mišljenja da je osnovano utuženo potraživanje tužitelja u ovom sudskom sporu i to po rn 51/2006 na iznos 215.826,30 kn i po rn 52/2006 na iznos 21.501,28 kn, ili ukupno 237.327,58 kn, time da je sud prihvatio Nalaz vještaka te ga ocjenjuje stručnim, potpunim i nepristranim, na koji Nalaz tužitelj nije imao primjedbi, kao ni na dopunu nalaza i mišljenja, a tuženik je prigovorio nalazu navodeći da pismeni ugovor o najmu stroja nije sastavljen, ali je između stranaka bila dogovorena cijena radova i to posebno za radove koji su izvođeni ručno, a posebice za radove izvođene strojem, time da je na ročištu predao podnesak kojim detaljno obrazlaže osporavanje nalaza vještaka, te dostavio dokumentaciju kojom dokazuje osporavanje (list 163-205 spisa), a vještak je u odgovoru otklonio prigovore tuženika.

22. Temeljem rezultata cjelokupnog postupka, kao i temeljem savjesne i brižljive ocijene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno i očitovanih dispozicija stranaka u parnici, uz primjenu navedenih pravila o teretu dokazivanja, sud nalazi tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim u cijelosti.

23. Ocjenom provedenih dokaza sud je utvrdio da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o djelu iz odredbe članka 590 Zakona o obveznim odnosima

(Narodne novine broj: 35/05 i 41/08-dalje ZOO-a) na temelju kojeg ugovora je tužitelj, kao izvođač radova, za tuženika, kao naručitelja radova izvršio radove betoniranja podloga te mu prodao i određenu količinu betona, a kako to proizlazi iz utuženim računa (listovi 3-4 spisa).

24. Tuženik tijekom postupka nije niti osporavao činjenicu da je bio u navedenom poslovnom odnosu sa tužiteljem ali je tvrdio da su stranke ugovorile prebijanje međusobnih tražbina, te je stoga on tužitelju ispostavio račun u iznosu od 590.000,00 kn za najam stroja, čime je izvršio prijeboj ovdje tužiteljeve tražbine sa svojom tražbinom. Iz navedenog proizlazi da tuženik priznaje postojanje, odnosno osnovanost tužiteljeve tražbine, ali tvrdi da je ista prestala prijebojem s njegovom tražbinom koju je imao prema tužitelju, a kako to proizlazi iz prigovora tuženika, te kasnijih navoda tijekom postupka.

25. Isto tako, u prvom postupku sud nije odlučivao osnovanosti prigovora prijeboja na iznos od 594.750,00 kn, temeljem računa, kao ni o prigovoru prijeboja iznosa od 906.594,68 kn, naveden u izjavi o kompenzaciji, time da je odbio prijedlog tuženika da se izvede dokaz saslušanjem predloženih svjedoka, iz razloga što je smatra da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno da bi sud mogao donijeti odluku o tužbenom zahtjevu tužitelja.

26. Odlučujući po žalbi tuženika, drugostupanjski sud je ukinuo presudu i predmet vratio na ponovni postupak, navodeći da smatra da tužbeni zahtjev tužitelja nije ni sporan, da tuženik nije istaknuo prigovor radi prebijanja niti protutužbeni zahtjev, već prigovor građanskopravne kompenzacije koji nema značenje pravnozaštitnog zahtjeva i zato se u povodu tog prigovora ne može zasnovati litispendencija, da je tuženik dao izjavu o prijeboju svojih tražbina na ime naknade štete zbog nedostataka radova koje je izveo tužitelj o čemu je dostavio više obavijesti o knjiženju (1/12-2007, 2/12-2007, 3/12-2007, 4/12-2007, 5/12-2007 i 6/12-2007), na ime naknade za izvedene radove gletanja betona i metljanja na odmorištu na autocesti Zagreb Macelj (račun broj 154/12-2007), za izvedene radove gletanja betona na objektu gimnazije u Koprivnici (račun broj 159/12-2007), za isporučenu robu - aditive (račun broj 169/12-2007), za isporučene strojeve (račun broj 171/12-2007) i za najam finišera i lasera (račun broj 168/12-2007), odnosno da je tuženik u prijeboj izjavio iznos od 906.594,68 kn (list 23 spisa), a ne iznos od 594.750,00 kn, kako je tuženik naveo u prigovoru

27. Isto tako, u obrazloženju drugostupanjske odluke navedeno je da se sud u ponovnom postupku izvesti dokaz radi utvrđenja postojanja tuženikove protutražbine prema tužitelju, time da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne uspije sa sigurnošću utvrditi postojanje tuženikove protutražbine, primijenit će pravila o teretu dokazivanja.

28. Očitujući se na navode iznesene u drugostupanjskoj odluci, tužitelj je u podnesku od dana 2. ožujka 2015. naveo da je tužitelj navodi da je odlaskom u mirovinu odjavio obrt "Japan-gradnja" te uređuje tužbu i nastavlja parnicu kao fizička osoba, Grubišić Stipo, Dugo Selo, Vladimira Nazora 53. OIB:79295252032, uvid u iješenje Ureda državne uprave Zagrebačke županije, Služba za gospodarstvo, Ispostava Dugo Selo, da u cijelosti ostaje kod navoda iz podneska od dana 25. ožujka 2009. u kojem je detaljno obrazložio osporavanje tražbine tuženika, time da je, u cilju izbjegavanja plaćanja tražbine tužitelja tuženik naknadno u prosincu mjesecu 2007. godine kompenzacijom neosnovano teretio tužitelja za iznos od 906.594,68 kn, po osnovi korištenja stroja (najam) 594.750,00 kn, kupoprodajom 53.251,78 kn, a preostali dio na ime naknade štete, također neosnovano, kao i da je tužitelj je radi naplate pokrenuo tri parnice pred Trgovačkim sudom u Varaždinu,

da je u tri predmeta, odnosno u svim predmetima je usvojen tužbeni zahtjev, dok je odbijen prigovor kompenzacije na iznos od 906.594,68 kn, te dostavlja pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni br. P-811/2008 (list 373-375 spisa) i presuda br. PŽ-4973/10 Visokog trgovačkog suda RH list 376-377 spisa) iz koje je vidljivo da je tuženik odbijen s istaknutim prigovorom kompenzacije.

29. Isto tako, tužitelj je u svom podnesku predložio da se izvede dokaz saslušanjem svjedoka na okolnost navoda tužbe i ukidne razloge izvede dokaz saslušanjem svjedoka Grubišić Anto, Dugo Selo, Kiselica 7, Grozdek Tihomor, M. Lovraka, Gornje Dvorišće, Dugo Selo, Akmadžić Petar, Domaćinska 3, Božjakovina, Dugo Selo, te Po potrebi provođenje dopunskog vještačenja po građevinskom vještaku.

30. Sud nije izveo dokaz predloženih svjedoka iz razloga što smatra da je tužitelj dokazao postojanje svoje tražbine, a što je potvrdio i drugostupanjski sud u svom obrazloženju, te naveo da tuženik mora dokazati postojanje svoje tražbine, kao ni dokaz dopunskim vještačenjem, iz razloga što sud smatra da se iz dostavljene dokumentacije može donijeti odluka o osnovanosti tražbine tužitelja, time da je rješenjem suda od dana 2. studenog 2015. određeno je da će se saslušati svjedoci, a nakon toga tužitelj i zakonski zastupnik tuženika.

32. Rješenjem suda od dana 4. listopada utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, time da će se postupak nastaviti kada stečajni upravitelj preuzme postupak ili kada ga sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učini, obzirom da je rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu broj St-432/2017 dana 29. rujna 2017. otvoren je stečajni postupak nad tuženikom DULEX - društvo s ograničenom odgovornošću, proizvodnja, trgovina i usluge, Ludbreg, Frankopanska 81, 09818079505, te je odluka temelji na odredbi čl. 212. st. 1. točka 5. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03; dalje: ZPP).

33. Rješenjem suda od dana 4. listopada 2017. nastavljen je postupak, time da je podneskom od dana 6. veljače 2018. tužitelj naveo da se stečajni postupak nad tuženikom vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod posl.br. St-432/2017, da je potraživanje osporeno, tako da u skladu s osporavanjem tuženika tužitelj navodi da postavlja tužbeni zahtjev za osporeni u ukupnom iznosu od 606.205,68 kn, a koji iznos je prijavljen u stečajnom postupku, te potražuje na ime glavnice po računima 237.327,58 kn, na ime zakonskih zateznih kamata do 29. rujna 2017. iznos od 353.285,67 kn, troškove ovršnog postupka 6.750,60 kn, te kamate na trošak do 29. rujna 2017. iznos od 8.841,83 kn, odnosno sveukupno 606.205,68 kn, te predložio da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja Grubišić Stipo, Dugo Selo, Vladimira Nazora 53 OIB: 79295252032 prema tuženiku DULEX - d.o.o. u stečaju Frankopanska 81. LUDBREG OIB: 09818079505 u iznosu od 606.205,68 kn, tražbina II višeg isplatnog reda, time da je uz podnesak tužitelj dostavio kopiju potraživanja na iznos od 1.849.882,70 kn, time da je dio tražbine utuženi iznos od 606.205,68 kn (list 390 spisa), kopiju obračuna kamata (list 392-394 spisa), kopiju Zapisnika od dana 19. prosinca 2017. (list 395-409 spisa), time da je iz rješenja vidljivo da je osporena tražbina u iznosu od 606.205,68 kn, iz razloga što nije bilo elemenata za priznanje osporenog potraživanja.

34. Podneskom od dana 19. veljače 2018. stečajna upraviteljica Marija Domljan dipl. oec. je izjavila da preuzima parnicu u ime i za račun stečajnog dužnika, iako je iz obrazloženja drugostupanjske odluke vidljivo da su smatra da je tražbina tužitelja osnovana, te da sud

u nastavku treba izvesti dokaze za okolnost da li postoji tražbina tuženika, te da li su se stekli uvjeti za prijeboj potraživanja.

35. U skladu s načelom efikasnošću provedbe postupka sud je dopisom od dana 29. lipnja 2020. godine dostavi zamolnice Trgovačkom sudu u Varaždinu (list 418 spisa) Općinskom sudu u Koprivnici (list 422 spisa), te Općinskom sudu Čakovcu (list 425 spisa) radi izvođenja dokaza zamolbenim putem predloženih svjedoka prema adresi prebivališta, time da je Općinski sud u Koprivnici izveo dokaz saslušanjem Vlatka Bagarića i Dragutina Jakopovića (list 429 spisa), Općinski sudu Čakovcu izveo dokaz saslušanjem Ivica Vizinger (list 431,432 spisa), a Trgovački sud u Varaždinu je pokušao izvesti dokaz saslušanjem svjedoka, time da neki od svjedoka nisu podigli pošiljku, a neki svjedoci nisu pristupili na ročište, iako su bili uredno pozvani, time da je tuženik podneskom od dana 18.05.2021. godine izvijestio sud u Varaždinu da nije potrebno izvršiti saslušanje svjedoka, nakon čega je sud dopisom od dana 27. svibnja 2021. dostavi zapisnike o provedenim radnjama, s napomenom da na niti jedno ročište nisu pristupili svjedoci (list 452 spisa).

36. Sud smatra da je tužitelj dokazao osnovanost svog potraživanja na platež tražbine, a zbog jedino mogućeg tužbenog zahtjeva obzirom na otvaranje stečajnog postupka nad tuženikom, odnosno utvrđenje da postoji tražbina tužitelja u iznosu od 606.205,68 kn.

37. Tužitelj je uz naznaku tužbenog zahtjeva dostavio i kopije obračuna glavnice i kamata do dana 29. rujna 2017., time da tuženik nije posebno osporavao ovako postavljeni tužbeni zahtjev, kao ni visinu kamata, slijedom čega sud smatra da je tužiteljev tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

38. U odnosu na tražbinu tuženika koju je trebalo utvrditi, iz obrazloženja drugostupanjske odluke navodi se da je tuženik je dao izjavu o prijeboju svojih tražbina na ime naknade štete zbog nedostataka radova koje je izveo tužitelj o čemu je dostavio više obavijesti o knjiženju (1/12-2007, 2/12-2007, 3/12-2007, 4/12-2007, 5/12-2007 i 6/12-2007), na ime naknade za izvedene radove gletanja betona i metljanja na odmorištu na autocesti Zagreb Macelj (račun broj 154/12-2007), za izvedene radove gletanja betona na objektu gimnazije u Koprivnici (račun broj 159/12-2007), za isporučenu robu - aditive (račun broj 169/12-2007), za isporučene strojeve (račun broj 171/12-2007) i za najam finišera i lasera (račun broj 168/12-2007).

39. U svom prigovoru od dana 7. travnja 2008. ovršenik tuženik je naveo da je među strankama ugovoreno prebijanje tražbina te dalje tuženik ispostavio tužitelju račun za najam stroja u iznosu od 590.000,00 kn i time izvršio Prijeboj ovrhovoditeljeve tražbine svojom tražbinom time da tuženik smatra da je tim prijebojem tražbina tužitelja u cijelosti namirena iz računa broj 168/12 07 od dana 1. prosinca 2007. proizlazi da je tuženik dostavio tužitelju račun za najam Fishera za izvedbu betoniranja i lasera za angažiranje u iznosu od 485.500,00 kn uvećano za porez na dodatnu vrijednost u visini 22% odnosno 107.250,00 kn odnosno sveukupno 594.750,00 kn time da smatra da je de d.o.o. nastao 1. prosinca 2007. kada je valuta plaćanja 30. prosinca 2007.

40. Međutim tijekom postupka tuženik je dostavio kompenzaciju Prijeboj na iznos od 906.594,68 kn time da je u obračunu tražbine koju tuženik imao prema tužitelju navedeno da se potražuje temeljem već spomenutog računa broj 168/12 2007. godine u najam stroja odnosno tuženik je naveo da u izjavi o kompenzaciji iznos za najam stroja iznosi samo dio računa a što mu je kontradiktorno s navodima iz prigovora protiv rješenja o ovrsi gdje je tuženik naveo da potražuje iznos od 594.750,00 kn (list 28 spisa).

41. U drugostupanjskoj odluci sud je u obrazloženju naveo da će prvostupanjski sud u ponovnom postupku utvrditi da li postoji potraživanje u gušenju nikakav primat tužitelju u skladu s sa kompenzacijom prijebojem na iznos od 906.509,68 kn.

42. Prvo potraživane tuženika KA 1/12 2007. godine u iznosu od 24.400,00 kn odnosi se na Metro Jankomir odnosno obavijest o knjiženju (list 95 spisa) u kojem je tuženik naveo da tereti tužitelja za štetu nastalu prskanjem betona po panelima na objektu Metro u Jankomiru u iznosu od 20.000,00 kn uvećano za pripadajući PDV 4.400,00 kn ukupno 24.400,00 kn time da je tužitelj Japan gradnja ispostavio je račun br. 24/2007 od 09. svibnja 2007. za izvršene radove - betoniranje podloge- na objektu gradilišta Metro-Jankomir na ukupan iznos 23.760,00 kn + pdv = 28.987,20 kn, time da je u svom osporavanju tužitelj je naveo da osporava tvrdnje tuženika o nastaloj šteti zbog prskanja betona po panelima, budući da je tuženik izvodio završne radove pa su prskanje panela mogli izvršiti i njegovi radnici, a u slučaju da je tužitelj na objektu prigodom betoniranja podloge pošpricao betonom panele tuženik je to morao odmah reklamirati i tražiti da se paneli očiste, te o tome sačiniti zapisnik, što tuženik nije učinio. Na okolnost dokaza tvrdnji tuženika predloženo je saslušanje svjedoka Lazić Slobodan, Čukovec, Glavna 24, Ludbreg, Sanjina Simev, Ludbreg, B. Jelačića 17 i svjedoka Milisav Dulikravić, Ludbreg, Frankopanska 81, ali ni jedan svjedok se nije odazvao pozivu suda, slijedom čega sud smatra da tuženik nije dokazao svoje potraživanje u iznosu od 24.400,00 kn.

43. Potraživanje broj 2 odnosi se na OK 2/2012. u iznosu od 33.847,06 kn Pevec odnosno tuženik je tužitelju dostavio obavijest o knjiženju i teretio tužitelja za nastalu štetu prskanjem betona po paneli ima na objektu Pevec u Koprivnici u iznosu od 27.743,49 uvećano za pripadajući PDV 6103,57 odnosno ukupno 33.847,06 kn (list 98 spisa). Tužitelj, Japan gradnja ispostavio je račun br. 31/2006 od 30. rujna 2006. za izvršene radove na objektu gradilište - Pevec za ugradnju betona u iznosu 72.000,00 kn + pdv = 87.840,00 kn.

44. Tužitelj je osporio tvrdnje tuženika o nastaloj šteti zbog prskanja betona po panelima, budući da je tuženik izvodio završne radove pa su prskanje panela mogli izvršiti i njegovi radnici, da je tužitelj na objektu prigodom betoniranja podloge pošpricao betonom panele tuženik je to morao odmah reklamirati i tražiti da se paneli očiste, te o tome sačiniti zapisnik, što nije učinjeno.

45. U odnosu na ovu tražbinu tuženika izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Dragutin Jakopović (list 429 spisa) koji je u svom iskazu naveo da je bio o u funkciji nadzornog inženjera za samo poduzeće "Pevec", da mu je poznato da je poduzeće "Dulex" radilo podove na navedenom gradilištu, da mu nije poznato da bi na gradilištu radove izvršavalo poduzeće "Japan gradnja", a u odnosu na sporno pitanje da li je bilo štete na fasadi svjedok je naveo da se zbog protoka vremena toga ne sjeća.

46. Sud je prihvatio iskaz svjedoka kao istinit, jer po mišljenju suda neutralni svjedok nema razlog za lažno iskazuje, time da je ovaj iskaz neupotrebljiv za ocjenu tvrdnji tuženika da je nastupila šteta, slijedom čega sud smatra da nije dokazao ni osnovu ni visinu ovog dijela tražbine.

47. Potraživanje broj 3, 3/12. 2007. u iznosu od 73.200,00 kn odnosi se na štetu nastalu na Objektu Betex u Belici, OK 3/12-2007 od 31. prosinca 2007. na iznos 60.000,00 kn + pdv = 73.200,00 kn. Šteta se odnosi na neravno izvedeni beton na objektu Betex u Belici. Investitor Betex prema Zapisniku o okončanom obračunu od 11. travnja 2007. navodi kao

privremene odbitke a potom i Zapisnik o prelasku privremenih odbitaka u trajne, Dulex u iznosu 60.000,00 kn, time da je tužitelj Japan gradnja ispostavio je račun br. 42/206 od 10.11.2006 g. za izveden radove betoniranja podloge na gradilištu - objekt Betex Belica na ukupan iznos 84.674,50 kn + pdv = 103.302,89 kn, odnosno tužitelj je bio kooperant tuženika i izvodio je radove betoniranja, a prema tvrdnji tuženika tužitelj nije betonažu izveo ravno tako da je i do 20 mm razlika u nivou, slijedom čega je investitor je za 72.300,00 kn umanjio račun tuženiku, time da je za navedeni iznos tuženik teretio tužitelja.

48. U odnosu na navode tuženika tužitelj je u svom osporavanju naveo da ukoliko bi podloga bila neravno izvedena tuženik bi morao odmah reklamirati radove i tražiti popravak prije nego li se beton stvrdne, u protivnom tuženik ne bi mogao nastaviti betoniranje završnog sloja, time da to tuženik nije učinio, odnosno nije dostavio pisani dokaz o reklamaciji izvedenih radova.

49. Na spornu okolnost izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ivica Vizinger, koji je u svom iskazu naveo da nisam čuo za građevinski obrt Japan – Gradnja iz Dugog Sela u vlasništvu Stipe Grubišića, da se ne sjeća da li je bio podizvođač, da se ne sjeća da li je točan navod tuženika Dulex d.o.o. da je razlika u nivou bila i do 20 mm obzirom na protek vremena, te da je obavijest o knjiženju R1 br. 3/12-2007 od 31. prosinca 2007. prvi puta vidio.

50. Sud je prihvati iskaz svjedoka kao istinit jer po mišljenju suda neutralni svjedok, koji je bio nadzor prilikom izvođenja radova, nema razlog za lažno iskazuje, time da je ovaj iskaz neupotrebljiv za ocjenu tvrdnji tuženika da je nastupila šteta, slijedom čega sud smatra da nije dokazao ni osnovu ni visinu ovog dijela tražbine.

51. Potraživanje broj 4 odnosi se na OK 4/12-2007 od 31. prosinca 2007. na iznos 28.980,00 kn + pdv = 35.355,60 kn., prema tvrdnjama tuženika . Šteta se odnosi na neravno izvedeni beton na objektu KB d.o.o. u Sračincu., time da je tužitelj Japan gradnja ispostavio je račun br.22/2004 od 29. rujna 2004. za obavljene radove betoniranja podloge na gradilištu KB Sračinec u iznosu 28.980,00 kn + pdv = 35.355,60 kn.

52. Tuženik je predložio da se na sporne okolnosti izvede dokaz saslušanjem svjedoka Cafuk Velimir iz Varaždina , Jalkovečka 30, time da pozvani svjedok, iako uredno pozvan, nije pristupio na sud.

53. Tužitelj je u svom osporavanje naveo da osporava zahtjev tuženika zbog neravno izvedene podloge na objektu KB u Sračincu, iz razloga što ako bi podloga bila neravna tuženik bi morao odmah reklamirati radove i tražiti popravak prije nego li se beton stvrdne, u protivnom tuženik ne bi mogao nastaviti betoniranje završnog sloja, a tuženik nije dostavio dokaz na tu okolnost.

54. Obzirom na navedeno sud smatra da je tuženik nije dokazao ni osnovu ni visinu tog dijela tražbine.

55. Potraživanje broj 5 odnosi na na OK 5/12-2007 od 31. prosinca 2007. na iznos 36.000,00 kn + PDV = 43.920,00 kn, time da se po tvrdnji tuženika šteta odnosi na neravno izvedeni beton na objektu LIM - MONT u Ludbregu, da se Zapisnikom o primopredaji od 14. srpnja 2005. na gradilištu Proizvodno-skladišne hale "LIM-MONT" utvrđuje se da se zbog neravnina na podu hale umanjuje vrijednost od 5 % vrijednosti izvedenih radova poda

što iznosi 36.000,00 kn, a za izvedene radove je tužitelj Japan gradnja ispostavio je račun br. 31/2004 za radove betoniranja podloge u iznosu 67.998,00 kn + pdv = 82.957,56 kn.

56. Tužitelj je u svom osporavanju naveo da osporava navode tuženika, jer ukoliko bi podloga bila neravna tuženik bi morao odmah reklamirati radove i tražiti popravak prije nego li se beton stvrdne, u protivnom tuženik ne bi mogao nastaviti betoniranje završnog sloja, time da je investitor umanjio račun tuženiku za 43.920,00 kn kao izvođaču radova.

57. Na ovu spornu okolnost je predloženo izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Cafuk Velimira iz Varaždina , Jalkovečka 30, time da pozvani svjedok, iako uredno pozvan, nije pristupio na sud.

58. Obzirom na navedeno sud smatra da tuženik nije dokazao ni osnovu ni visinu ovog dijela tražbine.

59. Potraživanje broj 6 se odnosi na OK 6/12-2007 od 31. prosinca 2007. na iznos 180.500,00 kn + PDV = 220.210,00 kn, time da se prema tvrdnji tuženika šteta se odnosi na neravno izvedeni beton na objektu Metro u Zadru, te je u spis dostavljena preslika zapisnika "Final payment claim no 1512012 bez datuma iz kojeg je vidljivo da je utvrđena vrijednost radova ugovorenih sa Dulexom, a potom je olovkom precrtano kao da isti nisu niti izvedeni, time da je tužitelj ispostavio je račun br. 23/2005 za radove betoniranja podloge u iznosu 180.500,00 kn + PDV = 220.210,00 kn.

60. U svom osporavanju tužitelj je naveo da u slučaju da je podloga neravno izvedena tuženik bi morao odmah reklamirati radove i tražiti popravak prije nego li se beton stvrdne, u protivnom tuženik ne bi mogao nastaviti betoniranje završnog sloja, a na utvrđenje sporne okolnosti predloženo je izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Gerić Miljenka iz Hrastovskog , Zavrtna 19, i svjedoka Kuzman Nevenka iz Sigeca Ludbreškog , M.Krleže 10, time da se uredno pozvani svjedoci nisu odazvali pozivu suda, niti opravdali nedolazak.

61. U odnose na ove Obavijesti o knjiženju, R-1, kako iz je naveo tuženik, sud je utvrdio da je tuženik teretio tužitelja za štetu, te da je o tome obavijestio tužitelja, time da ničime nije dokazao da je ta šteta nastala, nije dokazao da su se ispunili uvjeti za naknadu štete, time da je tuženik obračunao i porez na dodanu vrijednost iako se radi o zahtjevu za naknadu štete na koju se porez na dodanu vrijednost ne može potraživati, te s sve obavijesti o knjiženju izdane isti dan, odnosno 31. prosinca 2007., kako bi tuženik mogao osporavati osnovano potraživanje tužitelja u ovom postupku, kao i u ostala tri koji su vođeni između istih stanaka.

62. Nadalje, u očitovanju od dana 2.studenog 2010. (list 159 spisa) tuženik je naveo da je tuženik svoje izdatke koje je imao za saniranje štete i za otklanjanje nedostataka kompenzirao na način daje tužiteljeve račune umanjio za izdatke koje je imao za saniranje štete i otklanjanje nedostataka i izdao isprave pod br. OK 1/2007, 2/2007., 3/2007, 4/2007., 5/2007 i 6/2007, time da nije dostavio dokaz koje je to izdatke imao, kao i dokaz da su navodni nedostaci otklonjeni, već je u podnesku od dana 23. studenog 2010. predložio da se izvede dokaz saslušanjem svjedoka na ove sporne okolnosti (list 163-167 spisa).

63. Nadalje potraživanje tuženika po računu 154/12 na iznos od 9.150,00 kn odmorištu ceste Zagreb Macelj, odnosno po računu broj 154/12 proizlazi da tuženik potražuje od tužitelja trošak gledanja betona kao priprema te ometanje u iznosu od 7.500,00 kn uvećano za porezna dodanu vrijednost 1.650,00 kn s ukupno 9.150,00 kn (list 106 spisa) te je

predložio da se izvede dokaz saslušanjem svjedoka Gerić Miljenka, Hrastovsko, Zavrtna 19 Mladen Kelemen, Globočec, Izvorska 11, time da svjedoci nisu pristupili na sud.

64. Tužitelj je osporio račun br. 154/12-07 u iznosu od 9.150,00 kn, smatrajući da je tuženik ispostavio kako bi umanjio svoj dug prema tužitelju nakon što je došlo do raskida poslovne suradnje, time da sud smatra da tuženik nije dokazao osnovu i visinu ovog dijela svoje tražbine.

65. U odnosu na dio tražbine koji se odnosi na račun broj 159/12-07 u iznosu od 152.988,00 kn, iz obračuna potraživanja tuženika proizlazi da tuženik potražuje iznos od 152.988,00 kn gimnazija KC odnosno proizlazi da tuženik po istom računu potražuje gledanje betona kao priprema za posao eksploziva u iznosu od 124. 125.400,00 kn uvećano za PDV 27.588,00 kn odnosno sveukupno 152988,00 kn (list 107 spisa), time da je tužitelj osporio ovaj račun iz razloga što smatra da i smatra da da je tuženik ispostavio kako bi umanjio svoj dug prema tužitelju nakon što je došlo do raskida poslovne suradnje.

66. Na spornu okolnost je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Bagarić Vlatka iz Koprivnice, Gorička 29 -voditelj gradilišta, koji je u svom iskazu naveo da je tijekom 2007. godine, u vrijeme kada su se vršili građevinski radovi na Gimnaziji u Koprivnici bio voditelj gradilišta za poduzeće "Tehnika" d.d. iz Zagreba, da je poduzeće "Japan gradnja" bilo podizvođač, da je izvodilo radove cementnog estriha, da je poduzeće "Dulex" također je vršilo određene radove na tom gradilištu, međutim da se zbog proteka vremena ne može sjetiti o čemu se točno radilo.

67. Sud je prihvatio iskaz svjedoka kao istinit jer po mišljenju suda neutralni svjedok, koji je bio nadzor prilikom izvođenja radova, nema razlog za lažno iskazuje, time da je ovaj iskaz neupotrebljiv za ocjenu tvrdnji tuženika, slijedom čega sud smatra da nije dokazao ni osnovu ni visinu ovog dijela tražbine.

68. U odnosu na dio tražbine koji se odnosi na račun broj 169/12 iznos od 8.235,00 kn materijal aditivi odnosno 6.000,00 kn uvećano za PDV 1.485,00 kn sveukupno 8.235,00 kn (list 109 spisa) tuženik je tvrdio da je tužitelj u isporučio aditive za glazure koje koristi tužitelja i samo za njega su uvezeni iz Njemačke, a u vrijednosti od 8.235,00 kn, te ih fakturirao tužitelju, time da je tužitelj osporio ovaj račun iz razloga što smatra da je tuženik ispostavio račun kako bi umanjio svoj dug prema tužitelju nakon što je došlo do raskida poslovne suradnje.

69. Račun je jednostrana izjava volje tužitelja koja predstavlja poziv na plaćanje, a nije dokaz o postojanju poslovnog odnosa između stranaka, odnosno ne predstavlja dokaz da je tužitelj nešto naručio od tuženika, te da je tuženik isporučio robu navedenu u računu tužitelju, odnosno da je sklopljen ugovor o kupoprodaji.

70. U odnosu na tražbinu po računu 171/12-07 od 20. prosinca 2007. u iznosu od 53.251,78 kn, a koji se odnosi na vibrator ručni, iglu, vibroletvu motornu i električnu, te helikopter moskito, tuženik je naveo da je tužitelju izvršio isporuku vibratora ručnog, igla rezervna tima roleta motorna pila roleta električna rabljena i helikopter Mosquito u ukupnom iznosu od 43.649,00 kn uvećano za PDV 9.602,78 kn sveukupno 53.251,78 kn (list 110 spisa), a u svom osporavanju tužitelj je naveo da su predmetne stvari bile kod tužitelja na skladištu za vrijeme izvođenja radova na ovom terenu, a koje tuženik nije preuzeo od tužitelja i koje mu stoje na raspolaganju, slijedom čega sud smatra da tuženik nije dokazao da je tužitelj nešto naručio od tuženika, te da je tuženik isporučio robu navedenu u računu tužitelju, odnosno da je sklopljen ugovor o kupoprodaji.

71. Tuženik je tijekom postupka tvrdio da je tužitelj naručio strojeve, a tuženik mu je prodao strojeve i opremu za njegovu potrebu da bi mogla primjereno zahtjevima izvoditi radove na ugradnji betona i glazura, time da nije u spis dostavio dokaz da su strojevi naručeni, plaćeni dobavljaču, da ih je tužitelj preuzeo, odnosno da ih je tužitelj uveo u svoje poslovne knjige kao imovinu.

72. Zaključno tuženik u svom obračunu navodi da prema računu broj 168/12 potražuje dio računa u iznosu od 252.037,24 kn, najam stroja a prema kojem računu tuženik smatra da ima tražbinu prema tužitelju u iznosu od 594.750,00 kn, a u kompenzaciji navodi samo iznos od 252.037,24 kn, pa nije jasno da li tuženik smatra da ima tražbinu u navedenom iznosu kako je naveo u prigovoru, ili ima tražbinu u iznosu od 252.037,24 kn.

73. Tužitelj je prigovorio ovom računu, odnosno računu broj 168/I 2-07 od 1. prosinca 2007. na iznos od 594.750,00 kn, a koji se odnosi na najam stroja za izvedbu betoniranja za 130.000,00 m² po cijeni od 3,75 kn za 1 m², time da u računu nije navedeno razdoblje kada su radovi izvršeni, nisu navedena ni gradilišta na koja bi se odnosila upotreba stroja od strane tužitelja, a koji je bio vlasništvo tuženika, te iz razloga što je među strankama bilo dogovoreno, i to na prijedlog tuženika, da se cijena betoniranja formira na način da se stvarna cijena po 1 m² umanjuje za iznos upotrebe stroja. Svi računi koje je izdavao tužitelj bili su umanjani za iznos upotrebe stroja koju cijenu je formirao tuženik.

74. U odnosu na ovaj dio navodne tražbine tuženika prema tužitelju, uvidom u spis suda u Varaždinu utvrđeno je da je tuženik već jednom isticao taj račun za u iznosu od 594.750,00 kn, time da je pravomoćnom sudskom odlukom odbijen s tim dijelom zahtjeva odnosno odbijanje njegovog prijedloga za kompenzaciju. Uvidom u citiranu presudu sud je utvrdio da je tuženik u spis dostavio račune kao i u uvodnom postupku (list 127 spisa) i to fakturu broj 168/12-07 od 1. prosinca 2007. za najam stroja tuženik je ispostavio još četiri računa i to račun broj 154/12-07 na iznos od 9.150,00 kn za radove na gletanju odmorišta na autocesti, račun broj 159/12-07 na iznos od 152.988,00 kn za radove na objektu Gimnazije u Koprivnici, račun broj 169/12-07 na iznos od 8.235,00 kn za nabavu aditiva iz Njemačke, a po narudžbi tužitelja i račun broj 171/12-07 na iznos od 53.251,78 kn za strojeve, odnosno razne alate koje je tužitelj Japan-Gradnja naručio za svoje potrebe, a koji alati su inače na raspolaganju tuženiku da ih može preuzeti, time da su sva ova četiri računa ispostavljena istog datuma 20. prosinca 2007., kao i da na strani 7 citirane presude navedeno da upravo zbog umanjenja predmetnih faktura, a na ime spomenute najamnine stroja finišera. koji stroj je vlasništvo tuženika, je u potpunosti neosnovan prigovor prijeboja tuženika, pa tako i ispostavljeni račun tuženika broj 68/12-06. od 1. prosinca 2007. na iznos od 594.750,00 kn u kojem računu je i navedena cijena najamnine 3,75 kn po 1 m² (list 34 spisa) za koji iznos je sud utvrdio, da isto potraživanje tuženika prema tužitelju ne postoji, a isto kao ni prigovori u svezi štete nastale betoniranjem podloga i prskanja panela betonom, jer to osim što tuženik ničim nije dokazao, nije niti u roku stavio takve prigovore glede nedostataka, odnosno nije stavio reklamaciju u roku u smislu čl. 604. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05. i 41/08.), koji zakon je već u vrijeme poslovnih događaja iz predmetnih računa tužitelja bio na snazi, gdje je propisano kada se radi o vidljivim nedostacima, kako to tvrdi tuženik, da se o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijesti izvođač, jer nakon pregleda i primanja izvršenog djela izvođač više ne odgovara za nedostatke koji su se mogli opaziti uobičajenim pregledom, osim ako je za njih znao, a nije ih pokazao naručitelju, a u ovom slučaju je tužitelj doznao da navodno postoje neki nedostaci kada je tuženik tek u ovoj parnici počeo to spominjati, a koji postupak je započeo kod javnog bilježnika podnošenjem prijedloga za ovrhu 1. veljače 2008. gotovo nakon dvije godine po izvršenim radovima, tako da su prigovori glede nedostataka i izvan roka ako bi se radilo i o skrivenim nedostacima, pošto je u čl. 605. st.

2. citiranog zakona propisano, da istekom dvije godine od primitka obavljenog posla, naručitelj se više ne može pozvati na nedostatke, a koje obrazloženje prihvaća i ovaj sud u dijelu u kojem se odnosi na račune koje je tuženik naveo u obračunu za prijeboj.

75. Uvidom u kopiju Zapisnika od dana 24. ožujka 2021. (list 453 spisa) sud je utvrdio da je za svjedoke Miljenka Gerića i Nevenku Kuzman iskazana neuredna dostava uz napomenu "obaviješten, nije podigao pošiljku"., kao i da nisu pristupili uredno pozvani svjedoci Slobodan Lazić, Sanjin Simev, Milisav Dulikravić, Velimir Cafuk i Tomica Zlatar, a u Zapisnik od dana 24. svibnja 2021. da nisu pristupili uredno pozvani svjedoci Slobodan Lazić, Sanjin Simev, Milisav Dulikravić, Velimir Cafuk i Tomica Zlatar, kao i da je 18. svibnja 2021. u spis zaprimljen podnesak tuženika u kojem isti navodi da ovaj parnični postupak kod Trgovačkog suda u Zagrebu, broj P-156/18 dovršen rješenjem suda kojim se smatra daje tužba povučena.

76. Uvidom u navedeni podnesak sud je utvrdio da je tuženik opstruirao postupanje suda u Varaždinu navodeći da je tužba povučena, iako odluka nije bila pravomoćna nego je ukinuta, te da nema nije potrebno, a niti moguće izvoditi dokaz saslušanjem svjedoka, time da je ovaj sud dostavio zamolbu za saslušanje svjedoka, te je jedino sud može povući, a ne tuženik svojim očitovnjem.

77. Obzirom da velika većina svjedoka nije pristupila na ročište, iako su bili uredno pozvani, te iz razloga što iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da se uglavnom ne sjećaju događaja o kojima bi trebalo iskazivati, sud je odustao od daljnjeg izvođenja svjedoka na predložene okolnosti.

78. U podnesku od dana 10. veljače 2010. tužitelj je istaknuo prigovor zastare prema obavijestima o knjiženju, odnosno prvih šest iznosa na obračunu prijeboja na iznos od 906.594,68 kn, obzirom da je kod izvođenja građevinskih radova na predmetnim građevinskim objektima tužitelj betonirao podlogu, tužitelj smatra da je tuženik je kao naručitelj radova morao odmah reklamirati nedostatke i tražiti da se nedostatci otklone te o tome sačiniti zapisnik, niti u jednom od gore navedenih slučajeva nije bilo nikakve reklamacije na licu mjesta iako je tuženik nastavio s radovima i izbetonirao završne slojeve, time da je tuženik platio sve izvedene radove za gore navedene objekte po ispostavljenim računima od strane tužitelja bez ijedne primjedbe slijedom čega tužitelj smatra da je tuženik naknadno teretio tužitelja kako bi umanjio svoj dug i to nakon što je došlo do raskida poslovne suradnje i pokretanja prisilne naplate.

79. Isto tako, rješenjem suda od dana 2. studenog 2015. određeno je da će se saslušati svjedoci, a nakon toga tužitelj i zakonski zastupnik tuženika, time da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, te je stečajna upraviteljica tuženika zakonska zastupnica tuženika, te se očitovala na navode tužitelja time što je osporila tražbinu tužitelja u cijelosti, ne uzimajući u obzir dokaze koji su izvedeni tijekom postupka i promišljanje suda drugog stupnja vezano za postojanje i opstojnost tražbine tužitelja.

80. Nadaje, napominje se da je sud izvršio uvid u spise koji su se vodili između istih stranaka, time da je tuženik isticao iste navode vezano za kompenzaciju, te je redovito bio odbijan s tim prigovorom.

81. Zaključno, sud smatra da je tužitelj dokazao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, time da smatra da tuženik nije dokazao ni osnov ni visinu pojedinih iznosa koje je stavio u prijeboj, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. Izreke.

82. Temeljem odredbe čl. 154. i 155. st 1. ZPP-a, tužitelju pripadaju i troškovi parničnog postupka koji padaju na teret tuženika u cijelosti, time da je visina pristojbe utvrđena je u skladu s odredbama Zakona o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 118/18), te je tužitelju priznat trošak pristupa na ročišta dana 11. ožujka 2009. (Tbr 9. toč. 2) 1.250,00 kn, 27. svibnja 2009. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 24. studenog 2009. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 13. svibnja 2010. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 24. studenog 2010. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 21. travnja 2011. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 02. studenog 2015. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 18. srpnja 2018. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 04. veljače 2019. 2.500,00 kn, dana 24. ožujka 2021. (TS Varaždin) (Tbr 9. toč. 2) 1.250,00 kn, dana 10.05.2021. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 05. listopada 2022. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, dana 01. prosinca 2022. (Tbr. 9.1.) 2.500,00 kn, trošak sastava podneska od dana 28. siječnja 2009. kojim se tužitelj očitovao na navode prigovora tuženika 2.500,00 kn, dana 04. kolovoza 2009. kojim se tužitelj očitovao na navode tuženika s ročišta 2.500,00 kn, dana 10. veljače 2010. kojim se tužitelj očitovao na navode tuženika, te dostavio daljnju dokumentaciju kojom dokazuje osnovanost tužbenog zahtjeva 2.500,00 kn, dana 26. ožujka 2010. kojim je osporio navode tuženika 2.500,00 kn, dana 13. rujna 2010. kojim se tužitelj očitovao na navode Nalaza i mišljenja vještaka 2.500,00 kn, dana 09. studenog 2010. kojim se očitovao na tuženičovo osporavanje Nalaza i mišljenja 2.500,00 kn, dana 30. studenog 2010. kojim se tužitelj očitovao na navode podneska tuženika od dana 24. studenog 2010. 2.500,00 kn, 28. veljače 2011. kojim se tužitelj očitovao na dopunu Nalaza i mišljenja vještaka 2.500,00 kn, 02. ožujka 2015. kojim se tužitelj očitovao na tijek postupka i dokazne prijedloge nakon donošenja drugostupanjske odluke 2.500,00 kn, 23. listopada 2017. kojim je izvijesti sud o otvaranju stečajnog postupka nad tuženikom i predložio pozivanje stečajnog upravitelja na preuzimanje postupka 2.500,00 kn, 06. veljače 2018. kojim je izvijestio sud o osporavanju tražbine tužitelja i naznačio tužben zahtjev 2.500,00 kn, 25. srpnja 2018. kojim se očitovao na procesnopravne prigovore tuženike 2.500,00 kn, ukupno: 60.000,00 kn PDV 25% 15.000,00 ukupno 75.000,00 kn, kao i trošak sudske pristojbe na presudu 2.730,00 kn, sveukupno 77.730,00 kn slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II izreke.

83. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka za pristup na ročište 11. ožujka 2009. (Tbr 9. toč. 2.) priznato 1.250,00 kn, osporeno 1.250,00 kn, ročište od dana 24. ožujka 2021. (TS Varaždin) (Tbr 9. toč. 2.) obzirom da svjedoci nisu pristupili na ročište, priznato 1.250,00 kn osporeno 1.250,00 kn, trošak pristupa na ročište za objavu, obzirom da tužiteljska strana nije pristupila na to ročište, trošak sastava podneska od dana 12. listopada 2009. kojim je predloženo zakazivanje ročišta 2.500,00 kn, ročišta održanog dana 16. veljače 2011. kojim je predloženo zakazivanje ročišta 2.500,00 kn, ukupno 8.000,00 kn, uvećano za pripadajući PDV 25%, odnosno 2.000,00 kn, sveukupno 10.000,00 kn, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. III izreke.

U Zagrebu, 11. siječnja 2023.

SUDAC:
Hrvoje Lukšić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku 8 dana od dana dostave prijepisa presude.

DNA:

1. Grubišić, Dugo Selo, Vladimira Nazora 53. OIB:79295252032 po odvjetniku Vladimiru Vujičiću, uz nalog za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 361,44 eur
2. DULEX - društvo s ograničenom odgovornošću, proizvodnja, trgovina i usluge – u stečaju, Ludbreg, Frankopanska 81, OIB: 09818079505 po odvjetniku Marku Golubiću

Broj zapisa: **eb317-9ca8a**

Kontrolni broj: **0364e-e08cb-85cff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HRVOJE LUKŠIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.